

خواندنی

تخلیه غده‌ای به اندازه توپ بیسبال از سر پسر چچه

محمد حسین باکش، اهل کراچی پاکستان با بیماری هیدروسفالی متولد شد. به گزارش جام جم آنلاین، هیدروسفالی در پزشکی به وضعیتی گفته می‌شود که مایع مغزی-نخاعی تولید شده در شبکه کورونید، بیش از اندازه در حفره‌های مغز انباشته شده است و منجر به افزایش حجم آن‌ها می‌شود. این افزایش حجم توسط مایع در سیستم عصبی مرکزی و بویژه مغز می‌تواند ناشی از اختلال در توزیع، تشکیل، جریان یا جذب مایع مغزی-نخاعی باشد و پی‌آمد آن افزایش فشار درون جمجمه و آسیب‌های مغزی و حتی مرگ است. یک کودک پاکستانی مبتلا به یک بیماری نادر، با یک توده به اندازه توپ بیسبال در پشت سر خود تحت عمل جراحی قرار گرفت.

جراحان توانستند بیش از یک لیتر مایع از جمجمه کودک خارج کنند و همچنین از رشد و بازگرداندن آن وضعیت با موفقیت جلوگیری کنند. مادر محمد حسین می‌گوید: این بیماری بسیار دردناک و سخت است. شرایط نگهداری محمد حسین اصلاً آسان نبود. من حتی نمی‌توانستم کودکم را در آغوش بگیرم و به او غذا دهم. وضعیت سخت محمدحسین حتی نمی‌گذاشت او لحظه‌ای بخوابد، آن روزها واقعاً کابوسی بیش برایمان نبود. پزشکان او می‌گویند: محمد حسین به خوبی به درمان پاسخ داده و طی ۲۴ ساعت بعد از جراحی از بیمارستان مرخص شده است.

دکتر منظر حسین که یکی از جراحان این کودک می‌گوید: محمد حسین دیگر سالم است و می‌تواند مانند سایر افراد زندگی عادی داشته باشد. علائم بیماری هیدروسفالی عبارت است از سردرد، تهوع، استفراغ، گیجی و مشکلات بینایی. این بیماری منشأ ژنتیکی دارد. در برخی از کشورها که این بیماری را نتوانسته‌اند درمان کنند، بیماران دچار معلولیت‌های جسمی و ذهنی، آسیب‌های جدی به مغز و حتی مرگ می‌شوند.

زبان عشق را می‌فهمم

گفت‌وگو با رسول نجفیان، بازیگر فیلم «زیر سقف دودی»؛

رسول نجفیان یکی از هنرمندان ایرانی است که در عرصه‌های مختلفی همچون بازیگری، کارگردانی، خوانندگی، موسیقی، شاهنامه خوانی، نویسندگی و فعالیت دارد. او کار خود را با تئاتر آغاز کرد و فیلم‌هایی چون نار و نی، دزد عروسک‌ها، آهوی وحشی و سریال‌های در حاشیه، مرد هزارچهره، همسران، رعنا، آرایشگاه زیبا، گرگ‌ها، کوچک جنگلی و... از جمله آثارش هستند.

نجفیان البته طنزنویس هم است و آن‌طور که خودش می‌گوید اکنون هم مشغول نگارش سریالی طنز در صد قسمت است. از نجفیان این روزها فیلم «زیر سقف دودی» به کارگردانی پوران درخشنده بر پرده سینماهاست. با او به بهانه حضورش در این فیلم به گفت‌وگو پرداخته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

درباره تجربه بازیگری در فیلم سینمایی زیر سقف دودی بگویید، این که چطور شد بازی در آن را پذیرفتید؟

اولین نکته که در این فیلم توجهم را جلب کرد، سبک کار خانم درخشنده بود. ایشان کارهای رئال و مردمی می‌سازند که همیشه به آنها علاقه داشته و دارم. وقتی پیشنهاد بازی در این فیلم را به من دادند حتی قبل از این که فیلمنامه را بخوانم هم می‌دانستم با کار خوب و متنی باارزش مواجه هستم که البته همین‌طور هم بود. نقشی که در فیلم زیر سقف دودی دارم کوتاه است که البته هرگز این مسائل برای من مهم نبوده و نیست. چون من در مکتبی پرورش یافته‌ام که کلماتی و بلندی نقش برایم اهمیت ندارد؛ زیرا نگاه کلی‌ام به جامعه پیرامونم است، مثلاً رفتگری که محله را تمیز می‌کند را شاید چند دقیقه در روز بیشتر ببینم، اما او هم یک انسان شریف و زحمتکش است که در جایگاه خودش عمق زیادی در جامعه دارد. شخصیت من در فیلم خانم

درخشنده هم درست است که کوتاه بود، ولی بشدت عمیق و ارزشمند است.

درباره نقش‌تان در این فیلم بیشتر توضیح می‌دهید؟

کاراکتر من در زیر سقف دودی از آنجا که عشق را در مراتب خودش درک کرده، عاشق‌ها را هم درک می‌کند. در نتیجه همیشه درصدد است عاشق‌ها را به هم وصل کند و به آنها در جهت رسیدن به هم کمک کند. چنین کاراکترهایی را ما در این جامعه کم نداریم، اما چون همیشه یکسری با خودنمایی درصدد مطرح کردن خودش هستند و کمتر به این‌گونه آدم‌ها اجازه دیده شدن می‌دهند.

برای انتخاب نقش‌ها و آثاری که به شما پیشنهاد می‌شود با کسی هم مشورت می‌کنید؟

بله، با همسرم که مترجم هستند همیشه مشورت می‌کنم. مثلاً اخیراً یک کار را به پیشنهاد همسر رد کردم و خاطرم هست زمانی که صحبت از زیر سقف دودی شد همسرم با توجه به شناخت و علاقه‌ای که به خود خانم درخشنده دارند به من گفتند حتماً این کار را انجام بده.

در کارنامه کاری شما، علاوه بر بازیگری در آثار خوب و شاخص، خوانندگی، نویسندگی با نوازندگی هم دیده می‌شود. این همه فعالیت در حوزه‌های مختلف هنری شما را در انتخاب نقش‌ها و کارهایتان دست‌به‌عصا نکرده؟

کاملاً همین‌طور است که می‌گویید. مثلاً من در سریال «روشن‌تر از خاموشی» به کارگردانی حسن فتحی نقش وزیر خل و لوده شاه عباس را بازی می‌کردم. آنجا بود که خیلی از مردمی که به شعرها و آهنگ‌های من گوش می‌دادند و آنها را دوست داشتند، جلوی من را می‌گرفتند و می‌گفتند چنین کارها و نقش‌هایی در شأن شمایم که مثنوی خوانی و شاهنامه‌خوانی می‌کنی

و کارهای عرفانی انجام می‌دهی، نیست. یا در کار «در حاشیه» به کارگردانی مهران مدیری هم به همین صورت بود و مردم از حضور من در آن نقش گله می‌کردند. واقعیتش را بخواهید خیلی از نقش‌های لوده مآب را به خاطر همین حرف‌های مردم دیگر قبول نمی‌کنم.

پس حضور کم‌رنگ شما در چند سال اخیر در اجرا و نویسندگی کارهای طنز هم به همین دلیل است؟ حتی من در دوره‌ای شنیدم شما نوشته‌هایتان را با نام مستعار چاپ می‌کنید.

بله، ده سال در مجله فیلم، طنز می‌نوشتیم و اصلاً تلویزیون را با نام طنزهای خچوف شروع کردم. اما از آنجا که یک سری کارهای پژوهشی مثل تله تئاتر سازی از پنج قصه شاهنامه و... انجام دادم دیگر نمی‌توانم هر کار طنزی را بنویسم و بازی کنم و ترجیح می‌دهم بعضی از نوشته‌هایم با نام مستعار باشد. چون همان‌طور که گفتم مردم از من هر کاری را نمی‌پذیرند. من بشدت به رأی و نظر مردم احترام می‌گذارم در صورتی که شاید خودم قلباً اعتقاد چندانی هم به این قضایا نداشته باشم.

این‌ها همه از تبعات پرکاری و زیاد دانستن است. به نظر‌تان اگر از اول فقط در یک رشته هنری فعالیت می‌کردید، بهتر نبود؟

شما که لطف دارید، اما باور کنید نمی‌شود. من از همان ابتدا در سینما، تلویزیون و تئاتر کارگردانی می‌کردم و اصلاً کار اولم کارگردانی بود و بعد از آن به بازیگری رو آوردم. در زمینه موسیقی هم که از کودکی کار می‌کردم، اما بازتاب عمومی نداشت تا رسید به ترانه «رسم زبانه» که شعرش را خودم گفتم و آهنگش را ساختم. این شعر باعث ورود رسمی من به این حوزه شد و چنان رسوخ و نفوذی در بین مردم کرد که حتی در برخی روستاها که

اینترنت بانک نور

همراه بانک نور

پرداخت قسط

نرخ ارز

انتقال وجه

مانده کارت

گردش کارت

صورتحساب

موسسه اعتباری نور

همراه خوب شما

۲۴۷۶۳

www.noorbank.ir

NOOR CREDIT INSTITUTION